

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 22 [767] | Субота, 29 травня 1982 року | Ціна 2 коп.

ЗА ПРАВО БУТИ ПОПЕРЕДУ

Селезньова та В. О. Водяницька. Змагаючись між собою, вони не можуть утримати довгий час лідерство і поступаються одна одній.

Протягом 26 трудових тижнів перша і третя бригади вісім разів займали перше місце, а друга і четверта бригади — сім.

Не відстають від лідерів і швейники сьомої бригади, котрі докладають всіх зусиль, щоб також вийти в число передових колективів.

За підсумками роботи першого кварталу сьома бригада, яку очолює майстер К. П. Максимов, стала переможцем соціалістичного змагання.

Чудових трудових успіхів домоглися швачки Л. М. Галаган, М. І. Євченко, З. Д. Лемзянова, які зустріли свято Першого травня

виконанням виробничої програми двох років одинадцятиріччя.

Серед правофлангових соціалістичного змагання попереду також і робітники закрійного цеху І. М. Артемов, А. М. Рубан, В. І. Перевощенко, Г. А. Румянцев. Всі вони трудяться нині в рахунок третього року п'ятиріччя.

По-ударному працюють слюсарі-наладчики швейного обладнання В. С. Шиман, Б. Я. Дегтярьов, І. К. Ярош. Їх оперативний і творчий підхід до справи забезпечує виконання планових завдань кожною зміною, кожною бригадою. Вдосконалюючи різні пристосування, оновлюючи зношені деталі, вносячи раціоналізаторські пропозиції, вони сприяють безперебійній ро-

боті швейного цеху, виключають втрати робочого часу через простій обладнання.

Варто відзначити, що за рахунок впровадження передової технології та її вдосконалення, кращої організації праці і ряду інших заходів зріс випуск готової продукції з одночасним поліпшенням її якості при меншій кількості працюючих.

В обставині високого політичного і трудового піднесення трудівники підприємства йдуть назустріч виборам до місцевих Рад народних депутатів і сповнені рішучості зустріти ювілей країни новими перемогами в праці.

Г. ЖЕРЕБЦОВ,
заступник директора
Артемівського УВП з
виховної роботи.

АКТИВНА ПОЗИЦІЯ

На Київському мотоциклетному заводі трудяться 97 нечуючих робітників та службовців.

Колектив глухих, як і всі робітники заводу, по-ударному працює на честь 60-річчя утворення СРСР.

Старший інструктор-перекладач Тамара Василівна Фищенко, інструктор-перекладач Ольга Іванівна Вашко та голова бюро первинної організації УТОГ заводу Григорій Іванович Хмельський, працюючи в тісній взаємодії, допомагають членам нашого Товариства розкрити свої можливості, добитися в роботі найвищих вершин майстерності.

То ж не дивно, що нині серед глухих заводу — 27 трудівникам присвоєно по-

чесне звання ударника комуністичної праці. Минувало року токаря В. К. Брунь нагороджено орденом Трудового Червоного Прапора. Василь Кузьмович — гордість не тільки заводу, але й первинної організації УТОГ.

Такої ж урядової відзнаки добилася й свердловальниця Марія Федорівна Воропай. Вона — багаторестативна, тому й добирається в роботу високих показників.

Передовики виробництва в ці дні трудяться особливо старанно. Дострокове виконання планових завдань та соціалістичних зобов'язань другого року одинадцятиріччя — гідний подарунок ювілею Країни Рад.

На заводі відкрито Червоний кут, де проводиться політико-виховна робота, читаються лекції, ведуться бесіди та політінформації.

Нечуючі підприємства випускають свою стіннівку, в котрій розповідають про свою працю, відпочинок, спортивне життя.

У колективі глухих налічується чималий загін робітничих педагогів-наставників. Це — В. К. Брунь, С. І. Марченко, Г. І. Хмельський, Н. В. Войцеховська.

Члени УТОГ Петро Якович Шнайдер, Марія Федорівна Воропай та Юрій Порфирівич Космач удостоєні медалі «Ветеран праці».

Багатьом нечуючим поліпшено житлові умови. Вся робота, що проводиться інструкторами-переклада-

чами, головою бюро первинної організації УТОГ спільно з комісією ФЗМК по роботі серед нечуючих сприяє створенню високого морального клімату в колективі, мобілізації глухих на виконання планових завдань та соціалістичних зобов'язань другого року та одинадцятиріччя в цілому.

Кожен глухий трудівник заводу усвідомлює: виконання підвищених соціалістичних зобов'язань на честь знаменної дати залежить, в першу чергу, від нього, від того, як свідомо поставиться він до їх виконання.

Зустріти 60-річчя утворення СРСР високими зверненнями у праці — ось прагнення кожного члена компактного групи Київського мотоциклетного заводу.

С. ГУБКІН,
голова Київського
міськвідділу УТОГ.

ГОТУЮЧИСЬ ДО ВИБОРІВ

Велику роботу по підготовці до виборів до місцевих Рад народних депутатів проводять агітатори Одеської спецшколи-інтернату № 97. Особливо старанно працюють на виборчих дільницях Світлана Дмитрівна Карапетян, Катерина Всеволодівна Кратцер, Віра Петрівна Столярова, Зінаїда Петрівна Шелатова, Таїсія Яківна Огородникова та інші.

На загальних зборах ко-

лективу було обрано представників до складу окружних виборчих комісій — Софію Федорівну Сивко, Ніну Григорівну Пономаренко, Ларису Андріївну Духовну та інших.

Головне завдання агітколлективу — провести вибори на високому політичному рівні.

О. САМОЙЛЕНКО,
зав. агітколлективом
Одеської спецшколи-
інтернату № 97.

ВИДАНО ПОЛІТВИДАВОМ

Видавництво політичної літератури України випустило окремою брошурою українською мовою промову «Турбота про інтереси народу — справа честі комсомолу», з якою 18 травня 1982 року на XIX з'їзді ВЛКСМ виступив Генеральний секретар ЦК КПРС, Голова Президії Верховної

Ради СРСР товариш Л. І. Брежнев.

Брошура, надрукована на Київській книжковій фабриці республіканського виробничого об'єднання «Поліграфкінга» Держкомвидаву УРСР, видана масовим тиражем.

(РАТАУ).

Ми з України.

Фотоетюд В. РЕПІКА, В. ЗУФАРОВА.

ЗАХИСТУ ДІТЕЙ

Плакат художника Георгія Шевцова, випущений Політвидавком України.

(Фотохроніка РАТАУ).

ЮВІЛЕЮ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ

Більш як 300 років тому в древньому Переяславі-Хмельницькому назавжди з'єднали свою долю Україна і Росія. І глибоко символічно, що саме в рік 60-річчя утворення СРСР, 25 травня, тут відкрито пам'ятний знак «Навіки разом».

Його автори — заслужені художники Української РСР, скульптори Б. Климушко, Є. Горбань, а також скульптор Ю. Гирич і заслужений архітектор Української РСР М. Фещенко відобразили в бронзі один з моментів Переяславської ради. На гранітному постаменті встановлено композицію. На передньому плані — Богдан Хмельницький, який у високо піднятій руці тримає булаву. Поруч — сподвижник полководця, посол Росії. Вгорі напис: «Чтоб есмь вовеки вси едины были».

На площі Возз'єднання, де 328 років тому український народ висловив свою волю бути навіки разом з російським народом, відбувся мітинг представників трудящих міста і району, присвячений відкриттю пам'ятного знака. У своїх виступах секретар Київського обкому партії Л. І. Павленко, робітниця фабрики художніх виробів імені Богдана Хмельницького Є. П. Харченко, учениця 8-річної школи № 1 Людмила Мищенко та інші говорили про величезну творчу силу дружби народів нашої країни.

У цей же день у державному історико-культурному заповіднику Переяслава-Хмельницького відкрито музей архітектури міста Переяслава часів Київської Русі.

(РАТАУ).

І ОЖИЛА ЛЕГЕНДА

У дні, коли місто на Дніпрі святкує свій п'ятнадцятирічний ювілей, у пам'яті людей знов і знов оживають слова з «Повісті времєнних літ»: «І быша три браться: единому имя Кий, а другому Щек, а третьему Хорив, и сестра их Лыбедь. И створиша град во имя их брата своего старейшого и нарекоша имя ему Киев». Так передав для своїх сучасників і нащадків літописець Нестор стародавню легенду про засновників міста.

Їх образи втілені нині в пам'ятному знаку на честь заснування Києва, спорудженому на ознаменування 1500-річчя міста за проектом скульптора, народного художника СРСР В. Бородея і заслуженого архітектора УРСР М. Фещенка. Немов з глибини віків припливли на викуваній з міді лодії Кий, Щек, Хорив з сестрою Либіддю на берег Славутича.

Яскравим панно, присвяченим 1500-річчю «матері городів руських», плакатами прикрасився 22 травня парк імені В. Примаківа, де на

гранітному постаменті встановлено пам'ятний знак. На водній гладі замерли теплоходи.

До присутніх тут киян звернувся перший заступник голови Київського міськвиконкому М. В. Лаврухін, бригадир монтажників Мостозагону № 2, Герой Соціалістичної Праці М. Т. Глушко, завідувач кафедри Київського університету імені Т. Г. Шевченка, доктор історичних наук В. Н. Котов, студентка Київського педагогічного інституту імені О. М. Горького Юлія Любарська, голова правління Спілки художників України, народний художник УРСР О. П. Скобликов. Промови говорили про багату і славу історію міста, його щасливе сьогодення, про непогасну єдність російського, українського, білоруського народів, джерела якої сягають корінням у Київську Русь, висловлювали сердечну вдячність Комуністичній партії за постійну турботу про щастя народу, розвиток радянської багатонаціональної культури.

НА ПОРЯДКУ ДЕННОМУ

У Київському дослідно-виробничому об'єднанні «Контакт» проводиться велика робота, спрямована на скорочення важкої ручної праці і механізацію виробничих процесів.

В об'єднанні вже чимало зроблено в цьому напрямі. Впроваджено технологічний процес виготовлення гайок до безконтактного торцевого перемикача на револьверних верстатах з економічним ефектом 3,5 тисячі карбованців. Поєднання відливки деталей реле РПУ-2 дало ефект 2,9 тисячі карбованців, а техпроцес виготовлення металевих деталей в автоматичному режимі — 2,9 тисячі карбованців. При впровадженні напівавтоматичної заливки ручок рулеток одержано економічний ефект 2 тисячі карбованців. Виготовлення контактних

груп реле РПС проводимо без попередньої заливки. Економічний ефект від цього становить 20 тисяч карбованців.

На одинадцять п'ятирічку розроблено заходи по скороченню питомої ваги ручної праці на вантажо-розвантажувальних, складських і допоміжних роботах та заходи по механізації виробничих процесів.

Передбачається встановлення кран-балки в матеріальному складі, що дасть змогу полегшити ручну працю при навантаженні і розвантаженні металів, кран-балки на транспортно-господарській дільниці, внаслідок чого скоротиться важка ручна праця при проведенні ремонту автотранспорту, пов'язаному із зніманням і установкою двигунів та агрегатів, тельферної

лінії в цеху нестандартного обладнання, що забезпечує переміщення деталей та вузлів від одного робочого місця до іншого і встановлення їх на верстат при складанні.

Намічено механізувати також клепальні роботи при складанні рулеток, доводку формуютьуючих поверхонь оснастки, паяння «хвилю» друкованих плат, виготовлення деталей з металу в автоматичному режимі.

Колектив нашого об'єднання робить все, аби ручну працю перекласти на плечі машин. Від цього велика користь і робітникам і підприємству.

А. СМУЛЬСЬКИЙ,
головний інженер Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт».

Трибуна майстра: з досвіду роботи

РАЗОМ ДО УСПІХУ

Колектив бригади, якою я керую, проводить розкрий тканин. Тут працює 25 робітників, переважна більшість яких — кадрові. Кожен з них досконало опанував одну-дві суміжні операції. Отже, в разі необхідності, може замінити свого товариша. І процес виробництва не зупиниться.

Майже всі працюючі в бригаді трудівники завоювали почесне звання ударника комуністичної праці. Всі члени бригади беруть участь у соціалістичному змаганні.

У колективі бригади працюють представники громадських організацій — представники парткому, профуповноважений стражделят, наставники, члени народної дружини. Всі вони є надійними помічниками у вихованні колективу, націлюють його на виконання головних завдань, що стоять перед бригадою.

Регулярно проводяться в бригаді політінформації з питань внутрішньої і зовнішньої політики КПРС та уряду, ведеться роз'яснювальна робота по наміченому плану. Під час бесід аналізується робота всього колективу, називаються правопланові соціалістичного

змагання, звертається увага на недоліки в праці та шляхи їх подолання.

Були у нас і тимчасові труднощі. В бригаду прийшли молоді робітники, котрі ще не мали кваліфікації. Декотрі з них до роботи ставились не добросовісно. Довелося вести з кожним індивідуальну роботу. Через деякий час становище в колективі змінилося на краще, і кожен член бригади нині трудиться під девізом: «Один за всіх — всі за одного!».

Велику допомогу у вихованні молоді подають А. А. Биковець, В. В. Савченко, Є. А. Луценко.

Увага до потреб і запитів членів колективу з мого боку і з боку представників громадських організацій дає відчутну віддачу: трудівники ставляться до роботи добросовісно, з натхненням.

Колектив нашої бригади, як і всі виробничники Конотопського УВП, дав слово високими успіхами в праці відзначити 60-річчя утворення СРСР, дати країні продукції більше і тільки високої якості.

Л. ОСЕЛЕДЕЦЬ,
майстер дільниці Конотопського УВП.
Сумська область.

Раїса Олексіївна Зайцева працює на Дніпропетровському УВП штампувальницею ярликів.

За добросовісний труд їй присвоєно звання «Ударник комуністичної праці».

Щоденна норма виробітку Раїси Олексіївни сягає 130 процентів. Якість робіт — завжди відмінна.

На знімку: (зліва направо) майстер зміни закрийного цеху Євгенія Андріївна Богданова і Раїса Олексіївна Зайцева перевіряють якість виготовленої продукції.

Фото І. ЙОСИПЕНКА.

Шанують і поважають на Запорізькому УВП працюючих, сумлінних і стараних. Таких, наприклад, як Світлана Миколаївна Решетняк та Іван Іванович Салатун. Вони — ударники комуністичної праці, ветерани виробництва. Давати півтори норми за зміну — стало основним правилом цих трудівників.

Ними пишуться на УВП, беруть з них приклад.

На знімку: С. М. Решетняк та І. І. Салатун.

Фото І. ХАРКІВСЬКОГО.

КОЛИ ПОРУЧ — ДРУЗІ

Хоч на консервному заводі молодий робітник Микола Шеремет працює всього лише півтора року, та за цей час зумів довести, що любить свою професію, здружився з колективом.

Робота його відзначається високою якістю.

Микола добросовісний у праці. Товариші по роботі допомогли йому досконало

опанувати професію, вивести на самостійну життєву дорогу. Тепер М. Шеремет не відстає від кадрових: виробничі завдання постійно виконує на 110—130 процентів.

За старанну працю Миколу нагородили Грамотою, грошовою премією.

Нещодавно на завод влаштувався ще один нечу-

чий хлопець Михайло Брюхович. Майстер цеху говорить, що хоч Михайло працює й мало, та вже показав, на що здатний. Всю роботу виконує вчасно і добросовісно, бере приклад з Миколи Шеремета.

О. ВОЛОШИНЮК.

м. Гола Пристань

Херсонської області.

З ПЛЕНУМУ ОБЛВІДІЛУ

АНАЛІЗУЮЧИ ДОСЯГНУТЕ

На черговий пленум Одеського облвідділу УТОГ було винесено питання роботи організацій і культурно-освітніх закладів області по втіленню в життя постанови XI з'їзду Українського товариства глухих.

З доповіддю на пленумі виступила голова облвідділу В. І. Семенова. Вона відзначила, що виконуючи рішення XI з'їзду Товариства, міжрайвідділи області розгорнули велику організаційську роботу по мобілізації членів УТОГ на виконання взятих зобов'язань.

Добре поставлена така робота в Ізмайльському,

Болградському, Балтському та Роздільнянському міжрайвідділах.

Виступаючи порушували серйозні питання. Так, А. С. Запорожець відзначила, що слабка робота первинних організацій УТОГ на підприємствах державної промисловості пояснюється відсутністю допомоги з боку інструкторів-перекладачів, котрі вважають цю справу другорядною. Вони не надають належної допомоги головам, не виносять на засідання питання, пов'язані з життям і роботою глухих заводу.

Голова Роздільнянського МРВ Є. П. Сергієнко запро-

понувала узагальнити досвід роботи кращих робітників.

Член правління облвідділу К. І. Бородин запропонував провести семінар з перекладачами.

У прийнятій постанові зазначено, що головним завданням всіх організацій УТОГ області є розвиток творчої ініціативи трудящих в організації соціалістичного змагання, спрямованого на безумовне виконання завдань одинадцяті п'ятирічки, гідну зустріч 60-річчя утворення СРСР і 50-річчя УТОГ.

Г. ЮХИМЕНКО.

ПО СТОРІНКАХ СТІНГАЗЕТ

В НОГУ З КОЛЕКТИВОМ

Рубежі першого року одинадцяті п'ятирічки впевнено подолали колектив Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» і нечууючі компактних груп заводів держпромисловості м. Києва. Цьому значною мірою сприяло впровадження бригадного наряду, комплексної системи управління якістю продукції, передової техніки і прогресивної технології. Про це йде мова на сторінках стіннівок, що представлені на конкурс, присвячений 60-річчю утворення СРСР та 1500-річчю Києва.

Детальному аналізу досягнених успіхів, розгляду завдань, що стоять перед колективом нечууючих заводу «Київпродмаш», присвятила матеріал стінгазета «Наше життя». Тут же, в коротких інформаційних повідомленнях, розповідається про взяті соціалістичні зобов'язання на честь ювілею Країни Рад, про розгортання соціалістичного змагання по виконанню рішень XI з'їзду УТОГ, про економію та бережливість, про кращих людей компактної групи.

Замітки лаконічні, але змістовні й насичені.

У газеті «За радянську культуру» (Білоцерківський МРВ та рада Будинку куль-

тури) висвітлюються різноманітні питання: соціалістичне змагання, виїзд учасників художньої самодіяльності в підшефні колгоспи та радгоспи. На її сторінках діляться досвідом виховання підростаючого покоління кращі наставники УВП. Люди, їх трудові справи, досягнення, відпочинок, побут — ось головні теми стіннівки «За радянську культуру».

Великим авторитетом користується стінна газета «Швейник» (Білоцерківське УВП) у колективі підприємства. В кожному номері — короткі, лаконічні замітки. Тут виступають керівники, представники громадських організацій. Матеріали написані дохідливою мовою, кожен з них має багатий фактичний матеріал. Тут і цифрові показники, і прізвиська кращих виробничників.

Газета «За культуру» (гуртожиток № 1 Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт»). Окрім розповідей про життя колективу гуртожитку, про боротьбу мешканців за зразковий стан, тут порушуються питання дальшого поліпшення виховної роботи в гуртожитку. В газеті час від часу з'являються рубрики «Слідами наших ви-

ступів» — це відповіді на раніше опубліковані критичні виступи. В газеті ведеться спеціальний розділ «Колішки».

Оригінально і продумано підготовлена сторінка про кращих трудівників підприємства. Редколегія «За комуністичний побут» (гуртожиток № 2 Білоцерківського УВП) добре розуміє свої завдання. Тут вміщені фотографії ударників п'ятирічки, розповіді про них, чим же заслужили вони такої уваги.

Редколегії названих газет прагнуть завжди бути на нульсі часу, не залишати поза увагою нові почини та ініціативи, інформують про підготовку до святкування 60-річчя утворення Союзу РСР та 1500-річчя Києва.

До речі, вдала тематична газета до 1500-річчя Києва вийшла в учнів Київської спецшколи-інтернату № 6.

Але, на жаль, не скрізь стінній газеті відводиться належна увага. Наприклад, у стінній газеті «Алий парус» (Київська спецшкола-інтернат № 9) взагалі немає нічого такого, що розповідає про життя учнів.

В одному з номерів «За комуністичний побут» (гур-

тожиток № 2 КДВО «Контакт»), наприклад, вміщено уривки з листів В. Сухомлинського, переписано вірш Р. Гамзатова. І більше нічого. А в сьомому номері — лише одна замітка на весь аркуш ватману: «П'ятирічка — новий крок». До речі, вона також загальна, не пов'язана з життям колективу.

Більшість стіннівок Київського облвідділу УТОГ має великі і дуже розмальовані заголовки. Назва однієї з газет «За культуру» написана таким шрифтом, який придатний хіба що для оформлення сатиричного номера. Передові статті багатьох газет передруковані з інших видань і по суті ніякої інформації про життя свого колективу вони не несуть. Чимало газет виходять нерегулярно — від свята до свята. В деяких з них немає навіть номера і дати випуску.

Хочеться вірити, що в майбутньому на сторінках стіннівок підприємств та організацій УТОГ Києва і області з'являться нові цікаві розповіді про людей праці, майстрів своєї справи. У них читач знайде питання, які хвилюють робітників підприємства і відповіді на них, розповіді про ювіляри, новини культурного і спортивного життя.

В. GERMAN.

м. Київ.

ТРУДОВА АКТИВНІСТЬ

У Новгород-Сіверському, що на Чернігівщині, відбувся міжрайонний зліт глухих передовиків праці. З доповіддю про участь глухих трудівників у соціалістичному змаганні на честь 60-річчя утворення СРСР виступила голова правління міжрайвідділу В. Н. Бондаренко. Серед кращих членів УТОГ, імена яких було названо, вступив Новгород-Сіверського райпобудкомбінату, ударник комуністичної праці Л. В. Дубовець, котрий виконує місячні норми на 150—160 процентів, швачка цього ж комбінату Н. І. Басюк, вироби якої завжди високоякісні, вете-

ран праці М. А. Супрун, колгоспниця О. Я. Бендик, майстри по відгодівлі великої рогатої худоби А. Г. Штакала та В. М. Руденко. Всі учасники зльоту відзначали високу трудову активність глухих по втіленню в життя завдань, які стоять перед колективами в світлі рішень XXVI з'їзду КПРС. Було прийнято Звернення учасників зльоту до всіх трудівників області. Учасники художньої самодіяльності Чернігівського будинку культури виступили на зльоті з концертом.

Б. ВАСИЛЕНКО.

Чернігівська область.

Валентина Федорівна Малина, яку ви бачите на цьому фото, більше десяти років працює на Сімферопольському УВП.

Виробничі завдання трудівниця постійно виконує на 130 процентів. Нині вона працює в рахунок серпня 1982 року.

Валентина Федорівна — хороший товариш. Вона завжди приїде на допомогу своїм подругам. Її поважають у колективі. З неї беруть приклад.

О. ШУСТ.
Текст і фото автора.

УСНО-МІМІЧНИЙ ЖУРНАЛ

«Праця для суспільства — праця на себе» — під такою назвою був проведений на заводі імені Дзержинського усно-мімічний журнал. Парторг цеху А. А. Матлаєвський, який відкрив першу сторінку журналу, привів свою розповідь темі П'ятирічка країни — твоя п'ятирічка. «Мій завод — моя гордість» — так назвав свій вступ комсорг сітчастого відділення А. Базаров. Інструктор-перекладач компактною групою глухих на

заводі Б. Болотинська розповіла про роботу членів УТОГ, про передовиків, які працюють з випередженням часу.

Остання, четверта сторінка, була присвячена огляду творчості радянських письменників. З ним виступила бібліотекар Одеського будинку культури глухих Р. А. Гранік.

Журнал сподобався всім, хто був присутній на його проведенні.

Ю. ГЕР.

м. Одеса.

ПІДВИЩУЮТЬ КВАЛІФІКАЦІЮ

Ворошиловградський обласний УТОГ на базі обласного Будинку культури провів триденний семінар по підвищенню кваліфікації лубних працівників, передавачів держпідприємств, вчителів УВП.

Семінар відкрився науково-практичною конференцією на тему: «Як ми виконуємо заповіт В. І. Леніна вчитися, вчитися і ще раз вчитися».

З доповіддю «Поліпшення роботи вечірніх шкіл у світлі рішень XXVI з'їзду КПРС» виступила директор вечірньої школи робітничої молоді глухих Л. А. Калаєв.

В обговоренні даного питання взяли участь: голова первинної організації ворошиловградського УВП

Т. П. Кайль, вихователі гуртожитків цього ж підприємства Л. П. Люлько, Т. А. Шевченко, інструктори-перекладачі держпідприємств К. Д. Бикодорова, Ж. В. Хорхордіна, Н. М. Ушакова та інші товариші.

Наступного дня на семінарі виступила голова обласного відділу Т. А. Пилякіна, інструктор облвідділу О. Ф. Пашенко, голова міськвідділу Л. Г. Мосцева. Вони висвітлювали такі питання: «Завдання ідеологічних працівників у світлі рішень з'їзду партії», «Про внутрішнє соціалістичне змагання культзакладів», «Про роботу з листами і скаргами трудящих» та інші.

Н. СЕЛЮТІНА.
м. Ворошиловград.

З редакційної пошти

ЗБОРИ — ШКОЛА ВИХОВАННЯ

Багато важливих питань вирішують на зборах нечуваючі Коростенського, Лугинського та Олевського районів, що на Житомирщині.

Підбиваючи підсумки соціалістичного змагання, аналізуючи масово-політичну роботу, члени УТОГ не забувають і про критику.

Так було і на чергових зборах, що проходили у Коростенському клубі. Голова міжрайвідділу Людмила Егорівна Павина доповіла

про хід виконання соціалістичних зобов'язань, взятих на честь 60-річчя СРСР, назвала кращих з кращих трудівників. Серед них В. І. Дубика з села Лопатичі Олевського району, муляра М. С. Невмержицького з Щорсівського гранкар'єру, доярку Ніну Іванівну Данько з села Межирички Коростенського району, яких за сумлінну працю нагороджено цінними подарунками. На зборах обговорили по-

ведінку. Анатолія Івановича Виговського, котрий випиває і часто міняє роботу. Столяр деревообробного комбінату Петро Миколайович Стретович і столяр заводу імені 50-річчя Жовтня Іван Арсентійович Савенко піддали Виговського гострій критиці.

Після зборів відбувся концерт художньої самодіяльності. Дочка І. А. Савенки прочитала вірш «Радянська наша держава». Учасники художньої самодіяльності виконали літературну композицію «Герб СРСР», показали гумористичні сценки.

І. РУВИНСЬКИЙ.
Житомирська область.

ЯКІСНО І В СТРОК

Слюсарю Роздільнянського міжколгоспбуду Борису Никифоровичу Тонковиду недавно виповнилося шістьдесят років. Трудівник має повне право йти на заслужений відпочинок, але він вирішив ще попрацювати. Адже у міжколгоспбуді вкрай потрібні його вмілі руки і багаторічний досвід роботи.

Слюсарні роботи Борис Никифорович виконує завжди в строк і тільки якісно, денні норми виробітку становлять 110—115 процентів.

Гідно несе трудівник високе звання ударника комуністичної праці, що йому присвоєно в 1973 році. Він — переможець соціалістичного змагання дев'ятої і десятої п'ятирічок.

Керівники міжколгоспбуду, партійна та профспілкова організації неодноразово відзначали його почесними грамотами, грошовими преміями, оголошували подяки. Недавно слюсаря нагороджено медаллю «Ветеран праці». Фото передовика виробництва постійно на Дошці Пошани підприємства.

Борис Никифорович користується великою повагою і заслуженим авторитетом не тільки в колективі міжколгоспбуду, але й серед членів УТОГ міжрайвідділу. На обласних конференціях його неодноразово обирали членом правління облвідділу УТОГ, як делегат Одещини він брав участь у роботі XI з'їзду Товариства.

Його портрет занесено до Книги трудової слави міжрайвідділу.

Є. СЕРГІЄНКО,
голова Роздільнянського МРВ УТОГ.

Одеська область.

ЕКСКУРСІЯ ДО КИЄВА

Велике навчально-виховне значення для глухих дітей мають екскурсії. Тут діти отримують можливість засвоїти певне поняття, значення слів, замалювати об'єкт свого спостереження. Екскурсії дають можливість вчителю встановити безпосередній і більш дієвий зв'язок школи з життям, з практикою комуністичного будівництва. Ні художні оповідання, ні наочні посібники не можуть конкурувати з побаченням під час екскурсій.

Нещодавно ми були гостями древнього і вічно молодого Києва. Діти відвідали меморіальний комплекс «Український державний музей історії Великої Вітчизняної війни 1941—1945 років». Тут вони побачили справжні бойові машини, картини, на яких зображено фронтові

баталії. Надзвичайно велике враження на дітей справили маленький чорний окраєць хліба, дитячий контабрі. З боєм потім вони говорили і описували все побачене. Багато дізнались діти про ратні подвиги героїв-солдатів, які захищали нашу Батьківщину.

Учні побували і в природничому музеї, зоопарку. Їх вражали різноманітністю, величиною рослинний і тваринний світ.

Такі екскурсії сприяють розвитку пізнання здібностей учнів.

В. ЯЦКУЛ,
вчителька
Новомиргородської
школи-інтернату.

Кіровоградська область.

ЗА ДОСВІДОМ — ДО ХАРКІВ'ЯН

Педагогічний колектив Запорізької вечірньої школи для глухих відвідав нещодавно Харківську вечірню школу робітничої молоді № 23.

Тепло зустріли гостей у Харкові. Господарям було що показати: добре обладнані технічними засобами кабінети, телецентр, багата наочність, роздаткові матеріали, зроблені руками вчителів і учнів.

Директор школи С. Ж. Сисоєва, не приховуючи трудностей і невирішених зав-

дань, розповіла про те, як Харківська вечірня школа за допомогою шефів, обласного відділу УТОГ, а головне, завдяки творчій роботі колективу домоглась честі приймати в себе учасників республіканського семінару керівників вечірніх шкіл.

Учителі Запорізької школи детально ознайомились з досвідом своїх колег, розповіли про свої досягнення.

Б. КИРЕЄВ,
завуч Запорізької вечірньої школи № 12.

Впродовж багатьох років працює у Київській спецшколі-інтернаті № 6 історичний гурток. Його члени підготували і провели останнім часом декілька кінолекторіїв, присвячених 1500-річчю Києва.

На знімку: (зліва направо) члени історичного гуртка Валентина Слива, Валерія Лемак, Ірина Кравчук та Ігор Семекін готують до випуску черговий номер стіннівки «Літопис Києва».

Фото І. СЕМЕНОВА.

І ЗВІТ, І СВЯТО

У нашій школі вже стало традицією наприкінці навчального року проводити мовні конференції. Мовна конференція — це підсумок роботи класоводів та вчителів індивідуальної роботи з формування усної мови у глухих учнів, це — звіт і свято. Відбулася конференція у перших-п'ятих класах.

Усі класи проводили конференцію на одну й ту ж тему: «Моя Батьківщина — Радянський Союз». Цим самим було передбачено показати ріст розвитку мови дітей від класу до класу, вдо-

сконалення їх вимови та наслідків роботи по розвитку слухового сприймання.

Кожен клас по-своєму оформляв місце проведення конференції. Але спільним в оформленні всіх класів було вираження любові до Батьківщини, до дорогого вождя — В. І. Леніна, до Комуністичної партії, до всіх народів нашої Вітчизни. У кожному класі звучали грампластини Гімну СРСР, Гімну Української РСР, піонерські марші та пісні про Батьківщину.

У ході підготовки до конференції діти здійснили ряд

екскурсій, переглянули чимало діафільмів, виготовили чудові альбоми про Батьківщину, про рідний край, рідне місто, монтажні, аплікації, карти, ляльки в національних костюмах.

А тому не дивно, що на конференціях діти показали глибокі знання про Батьківщину. Так, наприклад, учні четвертого класу зібрали цікавий матеріал про свої райони, про знатних людей і спільно виготовили карту Чернівецької області «Люби і знай свій рідний край». На карті показано,

чим славиться кожен район нашої області.

Після конференції журі підбило підсумки, вказало на недоліки, які ще мають місце у формуванні усної мови наших вихованців, дало рекомендації вчителям і визначило класи-переможці.

Дирекція висловила подяку вчителям і вихователям, які найкраще підготувалися до конференції.

Особливо похвали заслужив вчителька індивідуальної роботи, яка керувала підготовкою і проведенням мовної конференції у 4 класі, Вероніка Лазарівна Палатайко.

С. БЕЛЯЄВА.
м. Чернівці.

В. Ляковський — письменник-фронтвик, автор багатьох книг. Остання з них — «Апассіоната». До неї ввійшли нариси, в яких розповідається про вольових, переконаних бійців нашої партії — про бригадного ко-

місара героїчної 18-ої армії Л. І. Брежнєва, письменника-воїна Аркадія Гайдара, з яким автора звела фронтова доля. В книзі також чимало нарисів про знатних людей Одещини. На прохання ради клубу

«Книголюб» письменник зустрівся з читачами бібліотеки Одеського будинку культури глухих.

Жива цікава бесіда — спогади про Велику Вітчизняну війну, розповідь про людей активної життєвої

позичії і високих устремлінь, які виявили зразки мужності і трудового ентузіазму у воєнний і мирний час — викликали великий інтерес у слухачів.

Г. ЗАРІЧНИЙ.

м. Одеса.

СЕМІНАР ПОЕТІВ

У Києві відбувся триденний семінар членів літературного об'єднання УТОГ «Відлуння». В його роботі взяло участь 23 нечуючих літератори нашого Товариства.

Після інформації-звіту керівника літоб'єднання про роботу бюро «Відлуння», відбулася ґрунтовна розмова про творчість нечуючих літераторів. Її провів член Спілки письменників України, поет Юрій Петренко.

Про завдання літоб'єднання в зв'язку з підготовкою до 60-річчя утворення СРСР і 50-річчя УТОГ на семінарі виступила начальник оргвідділу ЦП УТОГ тов. Золотова Г. Г.

У Палаці культури імені А. В. Луначарського відбувся літературний вечір, на якому нечуючі поети прочитали свої твори. У фойє Палацу культури до цієї події була приурочена літературна вікторина.

У нинішньому місяці Київ — столиця Радянської України — відзначає своє 1500-річчя. Саме тому програмою семінару було намічено провести ряд заходів, присвячених цій знаменній даті.

Перед учасниками семінару виступив кандидат історичних наук, археолог і поет Борис Мозолєвський. Його розповідь про археологічні розкопки і особисто знайдену ним золоту пектораль древніх скіфів викликала великий інтерес серед учасників семінару.

З лекцією «Київ древній» перед літераторами виступила кандидат історичних наук Т. А. Балабушев. Учасники семінару відвідали Київський філіал Центрального музею В. І. Леніна. Для них була організована автобусна екскурсія по Києву.

До членів літературного об'єднання «Відлуння» прийнято робітника-взуттєвика з м. Одеси М. Л. Родкофа.

У роботі семінару взяв участь керівник літературного об'єднання «Камертон» Всеросійського товариства глухих, поет Іван Ісаєв, а також члени цього літоб'єднання.

І. САПОЖНИКОВ.

Вечір книги, присвячений 60-річчю утворення СРСР, відбувся у Житомирському будинку культури УТОГ. Нечуючі обговорили твір литовського письменника О. Давидайтеса «Особливі обставини». Після мімічного переказу було інсценізовано частини повісті.

Добре виступили учасники

ВЕЧІР КНИГ

художньої самодіяльності, трудівниці учбово-виробничого підприємства В. Фурсович та О. Лелікова, працівники Будинку культури Р. Гресько, О. МIRONENKO,

В. Щипанський та інші. Перекладач З. Шанковська зуміла точно передати зміст книги.

Велика заслуга у проведенні цього вечора, як і багатьох інших, бібліотекаря Іди Беніамініви Зільбергерц.

К. БАШИНСЬКА.

м. Житомир.

ЕНТУЗІАСТИ КУЛЬТОСВІТНОЇ РОБОТИ

ЧВЕРТЬ ВІКУ НА СЦЕНІ

Цілу галерею сценічних образів, що увійшли в історію нашого народного самодіяльного театру, створила Зінаїда Данилівна Пліс, яка майже чверть віку бере активну участь у художній самодіяльності Харківського обласного будинку культури. Добра, лагідна, вродлива, енергійна — так говорять про неї нечуючі.

Багатьом глядачам запам'яталися Ніна Родіонівна в «Довгожданому» А. Салтинського, Люся Богатова у «Весняних повертнях» В. Тендрякова, Параска у п'єсі «В степах України» О. Корнійчука та багато інших ролей у виконанні Зінаїди Данилівни.

За високу виконавську майстерність Зінаїда Данилівна Пліс нагороджена дипломами і медалями на обласних і республіканських оглядах художньої самодіяльності трудящих. З. Д. Пліс нагороджено малою золотою медаллю.

У чуйної і доброї Зінаїди Данилівни завжди знайдеться потрібне слово, щоб по-товариськи підтримати у важку хвилину. З повагою про неї відгукуються всі учасники художньої самодіяльності.

Пригадується мені вечір вшанування З. Д. Пліс. Багато теплих слів і добрих побажань було сказано на її адресу. Виступали зі спогадами тоді А. І. Росин-

ський — член президії обласного УТОГ, постановник народного самодіяльного театру Н. С. Борнсенко, артисти В. Н. Хоменко, Є. С. Смирнова, А. Н. Росинська, І. А. Нествед та А. Ф. Симоненко, якого вона сама залучила до участі у художній самодіяльності.

Нині хочеться побажати Зінаїді Данилівні Пліс міцного здоров'я, великого щастя, нових творчих злетів і досягнень.

Н. БЕЛОВА,

режисер народного самодіяльного театру Харківського будинку культури.

З. Д. Пліс на сцені.

Фото В. ШЛЕНСЬКОГО.

ПОРАДИ САДОВОДАМ

НАСТУП НА ПЛОДОЖЕРКУ

Щороку яблунева плодожерка завдає великої шкоди садам. Досить перезимувати двом гусеницям, з яких вилетять два метелики (один самець і одна самка), як вони своїми перетвореннями за вегетаційний період створять таку кількість гусениць, що її досить, аби пошкодити весь урожай у саду.

Щоб запобігти цьому, треба завчасно боротися з плодожеркою. Зимує у стадії гусениці, весною залялюється і перетворюється на метелика. Літ метеликів на Україні у районах степу та в Криму починається на по-

чатку травня, а в Лісостепу і на Поліссі — наприкінці травня. Самки відкладають на плоди й листя яблуні і груші по одному яйцю, а всього 120 яєць. Гусениці починають відроджуватися у зоні степу та в Криму у середині травня — наприкінці травня, а на Поліссі та в Лісостепу на початку — в середині червня.

Гусениця після виходу з яйця кілька годин повзає по поверхні плодів та листків, а потім вгризається у плід і видає насіння. Плоди опадають. Гусениця живе у плодах близько місяця, потім залялюється, і вилі-

тають метелики другого покоління, що буває у степовій зоні та в Криму на початку липня, в Лісостепу — у другій половині липня — у першій декаді серпня, на Поліссі — наприкінці липня — на початку серпня. Гусениці другого покоління у степу і в Криму виходять у середині липня, а в Лісостепу і на Поліссі — на початку серпня. Живуть вони у плодах близько місяця, а потім залазять на зимівлю.

Необхідно своєчасно обприскувати дерева хлорофосом або карбофосом (20—30 грамів на 10 літрів

води) у такі строки: перше обприскування — на початку відродження гусениць першого покоління, друге — через 14—16 днів після першого, третє — на початку відродження гусениць другого покоління. Четвертий раз обприскують тільки зимові сорти через 14—16 днів після третього.

Згадані препарати знищують також попелиць, медяниц, кліщів, яблуневу міль та всіх листогризухих шкідників.

М. ПРИХОДЬКО,
кандидат біологічних наук.

ПЛЕКАТИ ЗМІНУ

Велику роботу по поліпшенню фізичної культури і спорту проводять школи-інтернати для глухих і слабобачущих дітей, готуючи резерви для збірних команд республіки. У більшості спецшкол проводяться спартакіади, спортивні свята, вечори, які стають своєрідним оглядом фізкультурно-спортивної роботи. Уже в нинішньому році завершилися змагання серед спецшкол-інтернатів з таких видів спорту, як баскетбол, волейбол, настільний теніс, шахи і шашки.

Якщо проаналізувати результати змагань, то можна безпомилково назвати школи, де ведеться активна робота по фізичному загартовуванню підростаючого покоління. Це, зокрема, ті спецшколи, що потрапили у фінал республіканських змагань і учні яких зайняли призові місця: Феодосійська, Одеська № 97, Київські № 6 і № 9, Кіровоградська, Запорізька, Білоцерківська, Піщанська та інші.

Називаючи кращі школи-інтернати, не можна не згадати і тих, де має місце байдужість, нерозуміння значення уроків фізкультури та роботи спортивних секцій. Незважаючи на те, що у Житомирській школі є всі умови: спортзал, стадіон при Будинку культури УТОГ, все ж учні цієї школи не вдало виступили на зональних змаганнях з настільного тенісу. Не показали ніяких досягнень на зональних змаганнях вихо-

ванні Харківської, Калуської, Смілянської, Сватівської, Острозької та інших шкіл-інтернатів.

У нинішньому році, на відміну від попередніх, змагання проводилися не з чотирьох, а з семи видів спорту: до програми додатково включено легку атлетику і футбол. Звичайно, це потребує більшої ініціативи від вчителів і тренерів. У нагоді може стати досвід багатьох шкіл по організації спортивних вечорів, внутрішніх спартакіад, днів здоров'я, змагань, чемпіонатів та інших. Саме ці заходи прищеплюють дітям любов до спорту.

При проведенні фізкультурно-спортивної роботи, треба враховувати можливості, які є для занять у школі, поліпшувати їх. Адже навряд чи з задоволенням працюватимуть діти у погано підготовлених спортзалах.

У весняно-літній період спортивну роботу слід переносити на спортивні майданчики і стадіони. Добре це поставлено в Ужгородській, Чернівській, Феодосійській школах, де стадіони споруджено руками учнів. Уроки тут проходять при повному навантаженні, змістовно.

Саме в школах підрастає нова зміна наших спортсменів, які успішно виступають як на всесоюзних, так і на міжнародних змаганнях. І треба плекати цю зміну вже тепер.

О. СТАП.

НАПЕРЕДОДНІ КАНІКУЛ

У заочному республіканському легкоатлетичному пробігові, присвяченому Дню Перемоги, активну участь взяли учні та педагогічний колектив Піщанської спецшколи-інтернату для глухих дітей.

Чемпіонами в цьому змаганні серед хлопців став учень 12 класу Іван Кілігой, серед дівчат — учениця 6 класу Галина Мазурець.

У віковій групі до 50 років переможцем цих змагань стала вчителька Лідія Сидельська.

15—16 травня відбулася шкільна спартакіада з багатоборства комплексу ГПО та легкої атлетики, присвячена 60-річчю піонерської організації імені В. І. Леніна. В ній взяли участь учні з першого по десятий класи. Судили змагання учні 12 класу.

Добрі результати показали з метання гранати учні 9 класу — Петро Коваль та Марія Мельник, з бігу на 800 метрів — Борис Зацерковний, на дистанції 1500 метрів — Віктор Войцехівський.

Після напруженої боротьби визначилися переможці з багатоборства, окремих видів спорту і класи переможці. При визначенні класу-переможця враховувалась масовість і сума набраних очок.

Всі переможці спартакіади нагороджені дипломами дирекції школи, а класи-переможці — вимпелами.

У м. Вінниці відбулися обласні змагання з шахок серед піонерських дружин.

Честь Піщанського району захищали учні спецшколи-інтернату, як переможці районних змагань. В нелегкій боротьбі вони зайняли третє місце, їх нагороджено Дипломом обласного спортивного комітету. Серед тих, хто захищав честь району, — Іван Горобчик, Леонід Заболотний і Олена Купрій, яка підтвердила третє місце чемпіонату України серед глухих школярів.

В. ЛЯШКО,
вчитель фізкультури
Піщанської спецшколи-інтернату.
Вінницька область.

Редактор П. БУЛАТОВ.

ОГОЛОШЕННЯ

Ровенському учбово-виробничому підприємству терміново потрібен перекладач-дактилог. Одинаки забезпечуються гуртожитком.

Заробітна плата 130 крб.

ЗВЕРТАТИСЯ НА АДРЕСУ: м. Ровно, вул. Млинівська, 133. Телефон 2-33-84.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПІДПРИЄМСТВА.